

รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายสารเคมี

ครั้งที่ ๗/๒๕๖๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมชัยนาทนเรนทร อาคาร ๑ ชั้น ๑ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ผู้มาประชุม

๑.	นายภักดี โปธิศิริ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ประธานอนุกรรมการ
๒.	นายพูลลาภ ฉันทวิจิตรวงศ์	รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อนุกรรมการ
๓.	นายพิเชฐ บัญญัติ	รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	อนุกรรมการ
๔.	นางจริยา มิตรอุปถัมภ์	นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๕.	นายศรันย์ วัฒนธาดา	ผู้เชี่ยวชาญด้านควบคุมพืชและวัสดุเกษตร
กรมวิชาการเกษตร	อนุกรรมการ
๖.	นายวิทัศน์ โจนวรฤทธิ์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	อนุกรรมการ
๗.	นางสาวนุชนารถ จันทร์ทรง	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ
สำนักงานงบประมาณ	อนุกรรมการ
๘.	นางสาวธีราพร วิริวุฒิก	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
กรมควบคุมมลพิษ	อนุกรรมการ
๙.	นางสาวปริญญ์ ใหม่เจริญศรี	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
กรมอนามัย	อนุกรรมการ
๑๐.	นางสาวกนกวรรณ พรหมเรศ	นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการพิเศษ
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑๑.	นางพรคนางค์ ปิตาภา	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
กรมศุลกากร	อนุกรรมการ
๑๒.	นายทศพล เขียววิภาสวงศ์	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการ
๑๓.	นางยุพดี ศิริสินสุข	มูลนิธิสาธารณสุขกับการพัฒนา	อนุกรรมการ
๑๔.	นางสาวปรกชล อุทัยย์	ผู้ประสานงาน
เครือข่ายเตือนภัยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช	
๑๕.	นางวิมล สุวรรณเกษาวงษ์	ผู้อำนวยการกองแผนงานและวิชาการ
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อนุกรรมการและ
เลขานุการร่วม
๑๖.	นางสาวเยาวเรศ อุปมายันต์	เภสัชกรชำนาญการพิเศษ กองแผนงานและวิชาการ
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗.	นางสาวธนธร ยอดสมสวย	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนผู้อำนวยการกองบริหารจัดการวัตถุอันตราย
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	อนุกรรมการและ
เลขานุการร่วม

1 **ผู้ไม่มาประชุมเนื่องจากติดราชการ/ภารกิจอื่น ๆ**

- 2 ๑. นางสาวคณิศจิ ตรีบัวเอี่ยม
 3 ๒. นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา
 4 ๓. นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต
 5 ๔. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 6 ๕. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 7 ๖. ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 8 ๗. ผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 9 ๘. ผู้แทนสมาคมอารักขาพืชไทย
 10 ๙. ผู้แทนกรมการอุตสาหกรรมทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร
 11 ๑๐. ผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

12 **ผู้เข้าร่วมประชุม**

13 ๑. นางสาวปิยนันท์ อุดมแดง	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ กรมควบคุมมลพิษ
14 ๒. นายวรวิษ ลิ้มมณีวิจิตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
15 ๓. นางสาวกุลธิดา เจริญสวัสดิ์	กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
16 ๔. นางภาณี อุดลยพิเชษฐ	กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
17 ๕. นางสาวบุญญาภา นาทวงษ์	กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
18 ๖. นางสาวกัณฑ์ฤทัย รั้วพร	กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
19 ๗. นายณภัทร คุณาจิตพิมล	กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
20 ๘. นางศิริพร ปิยะอักษรศักดิ์	บริษัท เดอะ เคมีวอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
21 ๙. นางสาวศรภา ศุภรินทร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
22 ๑๐. นางยุวรี อินนา	นักวิชาการอิสระ
23 ๑๑. นางสาวอรรค์ คงพานิช	เภสัชกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
24 ๑๒. นางสาวกิริมา รุณภัย	เภสัชกรปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
25 ๑๓. นางสาวณัฐชนก บัวภิบาล	เภสัชกรปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

26
 27 **เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.**

28 ประธานฯ กล่าวเปิดการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายสารเคมี ครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ และ
 29 ดำเนินการตามวาระการประชุม ดังนี้

30 **ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ**

31 **๑.๑ แบบฟอร์มหนังสือแสดงความไม่มีส่วนได้ส่วนเสียและสัญญาว่าด้วยการรักษาความลับ**
 32 ประธานฯ แจ้งที่ประชุมว่าตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้กำหนดให้
 33 คณะอนุกรรมการฯ ที่ได้รับการแต่งตั้งต้องมีการลงนามในแบบฟอร์มหนังสือแสดงความไม่มีส่วนได้ส่วนเสียและสัญญา
 34 ว่าด้วยการรักษาความลับของการประชุม จึงขอให้ลงนามในแบบฟอร์มฯ ดังกล่าวทุกครั้ง นับตั้งแต่การประชุม
 35 คณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ เป็นต้นไป

36

1 **ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้**

2 มีข้อห่วงกังวลจากที่ประชุมฯ ว่าการลงนามในแบบฟอร์มฯ ดังกล่าวอาจส่งผลให้ผู้แทน
3 หน่วยงานประสบปัญหาเรื่องการเปิดเผยข้อมูลหรือรายงานผลการประชุมฯ ต่อผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ
4 (อย.) แสดงความคิดเห็นว่าเนื่องจาก (ร่าง) พ.ร.บ. สารเคมี อยู่ระหว่างการพัฒนาฯ ยังไม่ได้ประกาศบังคับใช้ จึงไม่แน่ใจว่า
5 ควรมีการลงนามในแบบฟอร์มฯ หรือไม่ ประธานฯ จึงให้ยกเลิกลงนามในแบบฟอร์มฯ ไปก่อน พร้อมขอให้ฝ่าย
6 เลขานุการฯ กลับไปทบทวนให้ชัดเจนถึงมาตรการที่ อย. กำหนดไว้ในเรื่องนี้

7 **ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายสารเคมี ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒**
8 **เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒**

9 ฝ่ายเลขานุการฯ (อย.) รายงานต่อที่ประชุมฯ ว่าได้จัดทำและส่งรายงานการประชุม
10 คณะกรรมการพัฒนากฎหมายสารเคมี ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ให้คณะกรรมการฯ
11 พิจารณารับรองตามหนังสือกองแผนงานและวิชาการ ด่วนที่สุดที่ สธ ๑๐๐๔.๐๖/ว ๒๓๔๙ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม
12 ๒๕๖๒ และขอให้พิจารณารับรองภายในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ปรากฏว่าเมื่อครบกำหนดไม่มีผู้ใดขอแก้ไข
13 รายงานการประชุมฯ

14 ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ขอแก้ไขรายงานการประชุมฯ หน้าที่ ๔ (ในส่วนระเบียบ
15 วาระที่ ๓.๑ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) พระราชบัญญัติสารเคมี พ.ศ. ... ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ วันศุกร์ที่ ๒๖
16 เมษายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๓.๓๐ น. ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) โดยขอให้เพิ่มเติมข้อความซึ่ง
17 ตนเองได้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมฯ ดังต่อไปนี้ “ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีข้อสังเกตต่อข้อคิดเห็นของนาง
18 ยุพดี ศิริสินสุข ผู้แทนมูลนิธิสาธารณสุขกับการพัฒนา ตามที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม วาระที่ ๓.๑.๑
19 (๑๕) ซึ่งนางยุพดี ศิริสินสุข ได้มีข้อสังเกตว่า “...ผู้บริหารของทั้ง ๓ กระทรวงหลัก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นถึง
20 ปัญหาเหตุผลความจำเป็นของการพัฒนากฎหมายว่าด้วยสารเคมี...” ว่าข้อความดังกล่าวน่าจะคลาดเคลื่อน เพราะไม่
21 แน่ใจว่าผู้บริหาร ๓ กระทรวงหลัก ซึ่งน่าจะหมายถึงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง
22 อุตสาหกรรม ได้เห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวหรือไม่”

23 **มติที่ประชุม**

24 **รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายสารเคมี ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ โดยมี**
25 **การแก้ไขตามคำขอของผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม**

26
27 **ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง**

28 **๓.๑ การพัฒนา (ร่าง) พระราชบัญญัติสารเคมี พ.ศ. ...**

29 ฝ่ายเลขานุการฯ (อย.) นำเสนอ timeline การพัฒนา (ร่าง) พ.ร.บ. สารเคมี พร้อมรายงานฯ ว่า
30 ในการประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายสารเคมี ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ได้มอบหมาย
31 ให้ปรับปรุง (ร่าง) กฎหมายตามข้อคิดเห็นของคณะกรรมการฯ และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการประชุมรับฟังความ
32 คิดเห็นต่อ (ร่าง) พ.ร.บ. สารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ พร้อมให้ประสานผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่ง
33 ประเทศไทย ในการจัดทำข้อเสนอการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราใน (ร่าง) กฎหมายว่าด้วยสารเคมี ให้มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ
34 การแต่งตั้งผู้รับมอบอำนาจทำการแทนเฉพาะ หรือ Only Representative (OR) นั้น ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ร่วมกับนางยุพรี
35 อินนา ที่ปรึกษาโครงการพัฒนากฎหมายว่าด้วยสารเคมี และนางสาวศรารภา ศุทธิรินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัย
36 บริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม
37 หมายเลขที่ ๓.๑.๑ และ ๓.๑.๒

นางยุวรี อินนา นำเสนอ (ร่าง) พ.ร.บ. สารเคมี ที่ได้ปรับปรุงตามมติการประชุม คณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) พ.ร.บ. สารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ โดยที่ประชุมฯ ได้มีการพิจารณาและให้ข้อคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. นิยามคำว่า “สารเคมี” “เคมีภัณฑ์” “ผลิตภัณฑ์” “ผลิต” และ “องค์การสาธารณสุขประโยชน์”

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ดำเนินการปรับปรุงนิยามของคำต่างๆ ในมาตรา ๔ ดังนี้

๑. แก้ไขนิยามคำว่า “สารเคมี” ให้ครอบคลุมสารเดี่ยว สารผสม หรือเคมีภัณฑ์ แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ ๒. ตัดนิยามคำว่า “ผลิตภัณฑ์” ออกไป ๓. เพิ่มเติมนิยามคำว่า “เคมีภัณฑ์” โดยพิจารณาจากคู่มือ REACH เพื่อผู้ประกอบการ ของสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (สรอ.) ๔. แก้ไขนิยามคำว่า “ผลิต” ให้รวมไปถึงการเปลี่ยนภาชนะบรรจุ ๕. แก้ไขนิยามคำว่า “องค์การสาธารณสุขประโยชน์” โดยต้องเป็นนิติบุคคลเท่านั้น

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

๑. มีข้อสังเกตจากที่ประชุมฯ ว่าหากตัดนิยามคำว่า “ผลิตภัณฑ์” ออกไปแล้ว ก็ควรมีการกำหนดเรื่องการควบคุมผลิตภัณฑ์รวมถึงบรรจุภัณฑ์อยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของ (ร่าง) พ.ร.บ. สารเคมีด้วย นอกจากนี้ นิยามคำว่า “สารเคมี” ที่นำเสนออย่างสื่อความหมายไม่ชัดเจน มีข้อเสนอให้เพิ่มนิยามคำว่า “ผลิตภัณฑ์” โดยให้พิจารณาจากคู่มือ REACH ของ สรอ. อย่างไรก็ตาม ประธานฯ ให้ข้อสังเกตว่าไม่จำเป็นต้องนิยามคำว่า “ผลิตภัณฑ์” นอกจากนี้ ยังไม่มีมาตราใดใน (ร่าง) กฎหมายที่ระบุเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์โดยตรง อีกทั้งนิยามคำว่า “ผลิตภัณฑ์” ตามคู่มือ REACH ของ สรอ. ยังไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับกรณีของ (ร่าง) พ.ร.บ. สารเคมี

๒. ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าไม่มีการระบุนิยามคำว่า “ผลิตภัณฑ์” ไว้ใน พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๒. องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติ

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติ ในมาตรา ๗ โดย ๑. เพิ่มองค์ประกอบที่เป็นผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน ๒. เพิ่มเติมชื่อความที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การสาธารณสุขประโยชน์ และภาคเอกชน คัดเลือกผู้แทนที่จะเข้ามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิกันเอง ๓. ลดจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเหลือเพียงเจ็ดคน (จากเดิมแปดคน) และเพิ่มสาขาของผู้ทรงวุฒิในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและเกษตรกรรม

๓. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติ

นางยุวรี อินนา นำเสนอต่อที่ประชุมฯ ว่าได้ปรับปรุงหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติในมาตรา ๑๐ อาทิ ๑. เพิ่มหน้าที่และอำนาจใน (๗) ในการ “วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีข้อสงสัยในการจัดการสารเคมีว่าควรอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะด้านคณะใด” ๒. แก้ไขหน้าที่และอำนาจใน (๖) จากเดิมเป็น “กำกับกำกับการดำเนินงานและให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการประเมินสารเคมีและคณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะด้าน” เพื่อให้สอดคล้องกับมติในการประชุมคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ผ่านมา ซึ่งให้ตัดคำว่า “...และอื่นๆ” ออกไปจากชื่อของคณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะด้านอุตสาหกรรม

๔. องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินสารเคมี

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้เพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินสารเคมี ในมาตรา ๑๘ ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งคณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งโดยเลือกจาก กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรม โรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกินสิบคน

คณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติแต่งตั้งเป็นกรรมการจาก (๑) บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีผลงานและประสบการณ์ในสาขาเคมี พิษวิทยาสุขภาพ สิ่งแวดล้อม คุ้มครองผู้บริโภค การประเมิน ความเสี่ยง หรือสาขาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งไม่มีผลประโยชน์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมกับธุรกิจสารเคมี จำนวนไม่เกิน แปดคน (๒) ผู้แทนจากองค์การสาธารณสุขประโยชน์และหรือองค์กรชุมชน จำนวนไม่เกินหนึ่งคน (๓) ผู้แทนจาก ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจสารเคมี จำนวนไม่เกินหนึ่งคน

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

มีข้อเสนอจากผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้เพิ่มสาขา ของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในด้านอุตสาหกรรม ด้วยเหตุผลว่าปัจจุบันสถานการณ์ภาคอุตสาหกรรม เปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก อย่างไรก็ตามที่ประชุมฯ มีข้อคิดเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเพิ่มสาขาดังกล่าว เพราะไม่ใช่สาขาที่มี องค์ความรู้ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจน อีกทั้งยังสามารถรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของสาขาที่เกี่ยวข้อง อื่นๆ ได้

๕. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการประเมินสารเคมี

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ปรับแก้ไขหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการประเมินสารเคมี ในมาตรา ๑๙ ดังนี้ ๑. เพิ่มเติม (๖) “พิจารณาความเหมาะสมในการดำเนินการกับสารเคมีใดๆ ในกรณีที่พบว่ามี การเพิก ถอนหรือยุติการใช้สารเคมีนั้นในประเทศอื่น และแจ้งให้คณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องทราบและ ดำเนินการต่อไป” ๒. แก้ไข (๕) จากเดิมเป็น “ดำเนินการจำแนกสารเคมี ประเมินสารเคมี และเสนอแนะเงื่อนไขการ จัดการสารเคมี” และเพิ่มข้อความในวรรคสองว่า “ในการดำเนินการดังกล่าวอาจแต่งตั้งคณะทำงาน ผู้เชี่ยวชาญ หรือ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ มาช่วยในการดำเนินงานได้” ๓. แก้ไข (๘) จากเดิมเป็น “จัดทำระบบการเปิดเผยผลการประเมิน สารเคมี พร้อมทั้งสื่อสารข้อมูลด้านความเสี่ยงของสารเคมีต่อสาธารณชน” ๔. แก้ไข (๓) จากเดิมเป็น “กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขในการจำแนกสารเคมี และการประเมินสารเคมี การเปิดเผยข้อมูล การโต้แย้ง หรือคัดค้าน และการแจ้งผลการประเมิน”

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

มีข้อเสนอเพิ่มเติมจากที่ประชุมฯ ให้แก้ไขข้อความเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการประเมินสารเคมีในมาตรา ๑๙ (๖) จากเดิม “...ในการดำเนินการกับสารเคมีใดๆ... เป็น “...ในการ ดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามหลักวิชาการกับสารเคมีใดๆ...” อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมฯ ยังไม่เห็นความจำเป็นต้อง แก้ไขข้อความดังกล่าวตามที่ มีข้อเสนอเพิ่มเติม เพราะโดยรวมมีความครอบคลุมแล้ว

๖. องค์ประกอบของคณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะด้าน

นางยุวรี อินนา นำเสนอองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะด้าน (พิจารณาจากตัวอย่างองค์ประกอบของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕) ดังนี้

1 ในมาตรา ๒๒/๑ คณะกรรมการจัดการสารเคมีด้านการเกษตร ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง
 2 เกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดี
 3 กรมควบคุมโรค อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ หัวหน้า
 4 หน่วยงานระดับกรมของสำนักงานสารเคมีแห่งชาติเป็นกรรมการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบคน และอธิบดี
 5 กรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 6 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจาก (๑) บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์
 7 ในสาขาเคมี พืชวิทยา สุขภาพ สิ่งแวดล้อม คุ้มครองผู้บริโภค กสิกรรม ประมง ปศุสัตว์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องอื่นๆซึ่งไม่มี
 8 ผลประโยชน์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมกับธุรกิจสารเคมี จำนวนไม่เกินสี่คน (๒) ผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 9 จำนวนไม่เกินสองคน (๓) ผู้แทนจากองค์การสาธารณสุขประโยชน์ จำนวนไม่เกินสองคน (๔) ผู้แทนจากภาคเอกชนที่
 10 เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจสารเคมีด้านการเกษตร จำนวนไม่เกินสองคน

11 ในมาตรา ๒๒/๒ คณะกรรมการจัดการสารเคมีด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง
 12 สาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค
 13 อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค หัวหน้าหน่วยงานระดับกรมของ
 14 สำนักงานสารเคมีแห่งชาติเป็นกรรมการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบคน และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
 15 อาหารและยาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจาก (๑) บุคคลผู้ซึ่งมี
 16 ความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ในสาขาเคมี พืชวิทยา สาธารณสุข สุขภาพ สิ่งแวดล้อม คุ้มครอง
 17 ผู้บริโภค หรือสาขาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งไม่มีผลประโยชน์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมกับธุรกิจสารเคมี จำนวนไม่เกินสี่คน
 18 (๒) ผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนไม่เกินสองคน (๓) ผู้แทนจากองค์การสาธารณสุข จำนวนไม่
 19 เกินสองคน (๔) ผู้แทนจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจสารเคมีด้านสาธารณสุข จำนวนไม่เกินสองคน

20 ในมาตรา ๒๒/๓ คณะกรรมการจัดการสารเคมีด้านอุตสาหกรรม ประกอบด้วย
 21 ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครอง
 22 แรงงาน เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม
 23 ผู้แทนกระทรวงกลาโหม หัวหน้าหน่วยงานระดับกรมของสำนักงานสารเคมีแห่งชาติเป็นกรรมการ โดยมีกรรมการ
 24 ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบคน และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมโรงงาน
 25 อุตสาหกรรม เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจาก (๑) บุคคลผู้ซึ่งมี
 26 ความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ในสาขาเคมี พืชวิทยา สุขภาพ สิ่งแวดล้อม คุ้มครองผู้บริโภค
 27 อุตสาหกรรม หรือสาขาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งไม่มีผลประโยชน์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมกับธุรกิจสารเคมี จำนวนไม่เกิน
 28 สี่คน (๒) ผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนไม่เกินสองคน (๓) ผู้แทนจากองค์การสาธารณสุข จำนวน
 29 ไม่เกินสองคน (๔) ผู้แทนจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจสารเคมีด้านอุตสาหกรรม จำนวนไม่เกินสองคน

30 ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

31 ๑. มีข้อเสนอจากที่ประชุมฯ ให้ตัดผู้แทนกระทรวงกลาโหมออกจากองค์ประกอบของ
 32 คณะกรรมการจัดการสารเคมีด้านอุตสาหกรรม เนื่องจากยังไม่เกี่ยวข้องโดยตรง

33 ๒. มีผู้เสนอให้เพิ่มเติมผู้แทนกรมอนามัยเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดการสารเคมี
 34 ด้านอุตสาหกรรม เนื่องจากกรมอนามัยเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพจากสารเคมีตลอด
 35 วงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งดูแลกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข อย่างไรก็ตามที่ประชุมฯ ยังไม่เห็นด้วยในการ
 36 เพิ่มเติมผู้แทนจากหน่วยงานดังกล่าว

๓. นอกจากนี้ให้เพิ่มเติมอธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการจัดการ
 สารเคมีด้านอุตสาหกรรม เนื่องจากต้องมองด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป ซึ่งกรมควบคุมโรคเป็นหน่วยงานที่
 ดูแลเรื่องโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีโดยตรง

๗. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะด้านและสำนักงานสารเคมีแห่งชาติ

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการสารเคมีเฉพาะ
 ด้าน ในมาตรา ๒๓ (๗) จากเดิมเป็น “สื่อสารข้อมูลด้านความเสี่ยงของสารเคมีต่อสาธารณชน” และแก้ไขอำนาจหน้าที่
 ของสำนักงานสารเคมีแห่งชาติใน (๗) บรรทัดที่ ๔๘๑ โดยได้ตัดคำว่า “...ในสำนักงานสารเคมีแห่งชาติ” ออกไป

๘. บัญชีสารเคมี ทำเนียบสารเคมี และเงินเยียวยาผู้เสียหายจากสารเคมี

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ดำเนินการ (๑) แก้ไขข้อความในมาตรา ๒๙ บรรทัดที่ ๕๒๘ ที่
 เกี่ยวข้องกับสารเคมีในบัญชีที่ ๓ จากเดิม “...ที่เป็นอันตรายอย่างมาก...” เป็น “...ที่มีความเสี่ยงสูงเป็นอย่างมาก”
 เพื่อให้สอดคล้องกับบัญชี ๑ และ บัญชี ๒ ที่ใช้คำว่าความเสี่ยง (๒) เพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๒๙ เกี่ยวกับกรณี
 สารเคมีใดที่มีรายชื่อปรากฏอยู่ในทำเนียบสารเคมี แต่ยังไม่ถูกจำแนกเข้าสู่บัญชีสารเคมี ให้ดำเนินการกับสารเคมีนั้น
 เท่าที่กฎหมายกำหนดไว้ (๓) ตัดข้อความเกี่ยวกับ “พฤติการณ์” ออกจากมาตรา ๓๐ เนื่องจากไม่สื่อความหมาย
 (๔) เพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๓๕ เกี่ยวกับการให้นำค่าธรรมเนียมการลงทะเบียนมาใช้เป็นเงินเยียวยาผู้เสียหายจาก
 สารเคมี

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

มีข้อเสนอจากที่ประชุมฯ ว่าควรเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้เสียหาย” ให้ชัดเจน (เช่น ใครคือ
 ผู้เสียหาย เสียหายจากสาเหตุใดบ้าง เป็นต้น) นอกจากนี้ให้ปรับปรุงมาตรา ๓๕ ให้ชัดเจนมากขึ้น โดยแนะนำให้ดู
 ตัวอย่างการเขียนจาก มาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินช่วยเหลือ
 เบื้องต้นกรณีผู้รับบริการได้รับความเสียหาย

๙. การแต่งตั้งผู้ทำการแทน หรือ Only Representative (OR)

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ประสานผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่ง
 ประเทศไทย ในการพิจารณาเพิ่มเติมมาตรา ๓๑/๑ เกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้รับมอบอำนาจทำการแทน มีข้อความดังนี้
 “ในการลงทะเบียนตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง การยื่นคำขอประเมินสารเคมีตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง และการยื่นคำขอ
 อนุญาตตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง สำหรับผู้ประกอบการทั้งที่เป็นและ
 ไม่ได้เป็นบุคคลสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ผู้ประกอบการดังกล่าวอาจแต่งตั้งผู้รับมอบ
 อำนาจทำการแทน ซึ่งเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นสัญชาติไทยโดยมีถิ่นพำนักในประเทศไทยและได้รับอนุญาตให้เป็น
 ผู้รับมอบอำนาจทำการแทน เป็นผู้ดำเนินการก็ได้ การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้รับมอบอำนาจทำการ
 แทน การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักและการเพิกถอนการอนุญาต
 และการเสียค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
 กฎกระทรวงที่ออกโดย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข/กระทรวงอุตสาหกรรม)”

ผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้นำเสนอตัวอย่างการ
 แต่งตั้งผู้รับมอบอำนาจทำการแทนในต่างประเทศ ดังนี้

สหภาพยุโรป (European Union : EU) มีการเขียนระบุเรื่อง Only Representative (OR)
 ไว้ในกฎหมาย EU REACH โดยผู้ผลิตที่อยู่นอกสหภาพยุโรปจะเป็นผู้แต่งตั้ง OR ซึ่งจะหน้าที่ทำการแทนผู้นำเข้า โดย

1 OR ต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ เป็นได้ทั้งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ที่มีถิ่นฐานอยู่ในสหภาพยุโรป โดยไม่
2 จำเป็นต้องได้รับใบรับรองการเป็น OR

3 สาธารณรัฐประชาชนจีน มีกฎหมาย Measures on the Environmental Management
4 of New Chemical Substance หรือ MEP Order No.7 โดยระบุหน้าที่ OR ในการจดทะเบียนสารเคมีใหม่เท่านั้น โดย OR
5 ต้องมีถิ่นฐานอยู่ในประเทศจีน มีสำนักงานเป็นหลักแหล่งและมีทุนจดทะเบียนมากกว่า ๓ ล้านหยวน รวมทั้งต้องได้รับ
6 ใบรับรองการเป็น OR จากกระทรวงสิ่งแวดล้อม

7 สาธารณรัฐเกาหลี มีการระบุเรื่อง OR ไว้ในกฎหมาย KOREA REACH ผู้ผลิตที่มีถิ่นฐานอยู่
8 นอกสาธารณรัฐเกาหลีเป็นผู้แต่งตั้ง OR ซึ่ง OR ต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และต้องได้รับใบรับรองจาก
9 กระทรวงสิ่งแวดล้อม

10 **ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้**

11 ๑. ที่ประชุมฯ ให้ปรับแก้ไขข้อความในมาตรา ๓๑/๑ โดยต้องระบุบทบาทของ OR ให้
12 ชัดเจน และต้องตรงกับความจำเป็นในการที่จะต้องมี OR เช่น กรณีผู้ผลิตภายในประเทศที่ไม่มีความจำเป็นต้องแต่งตั้ง
13 OR โดย OR จะทำการในขั้นตอนการลงทะเบียนสารเคมีเข้าสู่ทำเนียบรายการสารเคมี และการยื่นเอกสารประเมิน
14 สารเคมี

15 นอกจากนี้ ควรเพิ่มคุณสมบัติ OR ในการเป็นบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งในกรณีที่
16 ผู้ผลิตได้ยกเลิก OR ที่ได้รับการแต่งตั้งแล้ว ต้องมีการแจ้งให้หน่วยงานราชการทราบด้วย

17 **๑๐. การเรียกเก็บผลิตภัณฑ์ที่ค้างค้างในท้องตลาด กรณีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต**

18 นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าตามที่คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคภาค
19 ประชาชนมีข้อเสนอให้เพิ่มเติมข้อความเกี่ยวกับกรณีที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการเรียกเก็บ
20 (recall) ผลิตภัณฑ์ที่ยังคงมีการจำหน่ายในท้องตลาดและนำไปทำลายหรือกำจัด ไว้ท้ายมาตรา ๕๒ นั้น ที่ปรึกษา
21 โครงการฯ ได้ดำเนินการเพิ่มเติมข้อความดังกล่าวแล้ว แต่นำไปไว้ในมาตรา ๖๐ แทนมาตรา ๕๒

22 **ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้**

23 ที่ประชุมฯ เห็นด้วยกับการเพิ่มข้อความดังกล่าวในมาตรา ๖๐ ตามที่นางยุวรี อินนา นำเสนอ
24 เพราะเป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบการที่ต้องปฏิบัติ และขอให้เพิ่มเติมข้อความดังกล่าวไว้ในมาตรา ๕๒ ด้วย
25 เนื่องจากมีความเชื่อมโยง/ต่อเนื่องกันระหว่างการถูกเพิกถอนใบอนุญาตและการต้องดำเนินการเรียกเก็บผลิตภัณฑ์ไป
26 กำจัดทำลาย

27 **๑๑. การทิ้งสารเคมีหรือซากภาชนะของผู้ใช้**

28 นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้เพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๕๗ เกี่ยวกับการห้ามมิให้ผู้ใช้ทิ้ง
29 สารเคมีหรือซากภาชนะหีบห่อบรรจุภัณฑ์สารเคมีในที่ดินของตนเองที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นที่ฝังกลบหรือกำจัดของเสีย
30 (ตามข้อเสนอที่ได้รับจากผู้แทนมูลนิธิบูรณะนิเวศ)

31 **๑๒. ความรับผิดชอบในการจัดการซากบรรจุภัณฑ์สารเคมี**

32 นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ดำเนินการแก้ไขมาตรา ๕๘ เกี่ยวกับการให้ผู้ซื้อและผู้ขาย
33 สารเคมีในบัญชีที่ ๑ รับผิดชอบร่วมกันในการจัดการซากภาชนะบรรจุภัณฑ์สารเคมี

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

๑. ที่ประชุมฯ มีข้อสังเกตว่ามาตรา ๕๘ เป็นรายละเอียดเรื่องการจัดทำลายซากภาชนะบรรจุภัณฑ์ ทั้งนี้ หากมาตรา ๓๖ ที่มีอยู่ได้ดูแลครอบคลุมไปถึงซากผลิตภัณฑ์อยู่แล้ว อาจตัดมาตรา ๕๘ ออกไปได้ และนำเรื่องดังกล่าวไปเขียนไว้ในกฎหมายอนุบัญญัติที่ออกตามความในมาตรา ๓๖ แทน

๒. มีข้อคิดเห็นอื่นๆ จากที่ประชุมฯ อาทิ ภาระทั้งหมดในการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ควรเป็นหน้าที่ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่ายรายใหญ่ (ไม่รวมถึงผู้ซื้อและผู้ขายรายย่อย) ดังนั้น ไม่เห็นด้วยกับการใช้คำว่า “ผู้ขาย” ในมาตรา ๕๘ ขอให้ไปปรับ รวมทั้งต้องมีการเตรียมการรองรับในเรื่องการจัดให้มีโครงสร้างหรือบริษัทรับกำจัดทำลายซากผลิตภัณฑ์ให้มีจำนวนเพียงพอ

๑๓. การดำเนินงานของศูนย์ข้อมูลสารเคมี

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ปรับปรุงมาตรา ๖๕ ว่าด้วยเรื่องการจัดทำของศูนย์ข้อมูลสารเคมี ดังนี้ ๑. แก้ไขการดำเนินงานใน (๖) จากเดิมเป็น “เผยแพร่ สื่อสารความเสี่ยงและให้บริการข้อมูลสารเคมีต่อสาธารณะ...” ๒. เพื่อเติม (๗) การดำเนินงานเรื่อง “เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับชนิดและปริมาณการใช้สารเคมี แหล่งประกอบการและหรือการกระจายของสารเคมี แก่สาธารณะอย่างเป็นปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการติดตามสถานการณ์การใช้สารเคมีของประเทศ”

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

ที่ประชุมฯ ให้แก้ไขมาตรา ๖๕ (๗) โดยให้เพิ่มเติมข้อความเกี่ยวกับการให้อำนาจในการสามารถประกาศรายชื่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่พบปัญหาให้แก่สาธารณะ ทั้งนี้ เสนอให้ดูตัวอย่างการเขียนจาก พ.ร.บ. ยา

๑๔. การกำหนดเงื่อนไขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้แก้ไขข้อความในมาตรา ๖๖ โดยตัดข้อความ “...และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ...” ในบรรทัดที่ ๙๐๑ ออกไป และเพิ่มเติมข้อความ “...พร้อมเงื่อนไขการประกันความเสียหาย...” ในบรรทัดที่ ๙๐๒ (ตามข้อคิดเห็นที่ได้รับจากคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชน และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามลำดับ)

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

ที่ประชุมฯ ไม่ให้ตัดข้อความ “...และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ...” ออกไป เนื่องจากโดยหลักการแล้ว หากมีการกำหนดเงื่อนไขใดๆ ขึ้นมา (เช่น เงื่อนไขการประกันความเสียหาย) ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติด้วย เพราะหากรับฟังคำแนะนำจากคณะกรรมการจัดการสารเคมี เฉพาะด้านเพียงอย่างเดียวนั้นอาจทำให้กำหนดเงื่อนไขได้ไม่ครอบคลุม เพราะในภาพรวมคณะกรรมการนโยบายสารเคมีแห่งชาติต้องพิจารณา ก่อนเพื่อเป็นมาตรฐาน

๑๕. มาตรการส่งเสริม

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้แก้ไขมาตรา ๖๘ ไม่ให้ครอบคลุมเฉพาะสารเคมีอันตรายเท่านั้น แต่ให้ครอบคลุมไปถึงการลดหรือทดแทนการใช้สารเคมี นอกจากนี้ ยังได้รับข้อเสนอว่าควรใช้มาตรการส่งเสริมเฉพาะกับผู้ประกอบการชาวไทยเท่านั้น

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

มีข้อคิดเห็นจากที่ประชุมฯ ให้ปรับแก้ไขข้อความในส่วนต้นของมาตรา ๖๘ จากเดิมเป็น “...การออกแบบ ผลิต สร้างสรรค์หรือพัฒนาเทคโนโลยี...” เพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ ที่ประชุมฯ มีความคิดเห็น ว่ามาตรการส่งเสริมนอกจากใช้กับผู้ประกอบการชาวไทยแล้ว ควรรวมไปถึงผู้ประกอบการต่างประเทศด้วย

๑๖. ความรับผิดชอบของผู้ใช้ในความเสียหายอันเกิดจากการใช้สารเคมี

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ตัดข้อความบางส่วนในมาตรา ๗๖ ออกไป เพื่อให้เกิดความ กระชับชัดเจนมากขึ้น ได้แก่ ข้อความว่า “...ความเชื่อถือได้ของที่จัดหาสารเคมีนั้นให้แก่ตน ความถูกต้องของ...” และ คำว่า “...อย่างเคร่งครัด...”

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

๑. ประชุมฯ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมต่อข้อความในส่วนท้ายของมาตรา ๗๖ ที่เกี่ยวข้องกับ ความ รับผิดชอบของผู้ใช้ในความเสียหายอันเกิดจากการใช้สารเคมีว่าเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยหรือไม่ ทั้งนี้ ประธานฯ ขอให้ที่ปรึกษาโครงการฯ กลับไปพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของข้อความในส่วนดังกล่าวอีกครั้ง

๒. มีข้อเสนอจากที่ประชุมฯ ให้เพิ่มเติมมาตราที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ควรได้รับการชดใช้ ค่าเสียหายว่าต้องเกิดจากการใช้สารเคมีอย่างประมาทเลินเล่อหรือไม่เหมาะสม รวมทั้งอาจนิยามคำว่า “ผู้เสียหาย” เพิ่มเติม

๑๗. การเพิ่มเติมข้อความเกี่ยวกับการนำความในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้ในกรณีที่เกิดความเสียหาย

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้ (๑) แก้ไขมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง โดยการปรับแก้ไขอายุความ จากเดิม ๓ ปี กลายเป็น ๑๐ ปี รวมทั้ง (๒) เพิ่มเติมมาตรา ๗๗ วรรคสาม ในการนำความในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้ในกรณีที่เกิดความเสียหายผู้บริโภค โดยผลของสารที่สะสมอยู่ในร่างกายผู้บริโภค หรือกรณีที่ต้องใช้เวลาในการแสดงอาการ ให้ผู้บริโภคใช้สิทธิเรียกร้องภายใน ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่รู้ถึง ความเสียหาย

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

มีข้อคิดเห็นจากที่ประชุมฯ ว่าไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มเติมมาตรา ๗๗ วรรคสาม นอกจากนี้ การเพิ่มอายุความ ในวรรคหนึ่ง จากเดิม ๓ ปีกลายเป็น ๑๐ ปี ก็เป็นระยะเวลาที่เพียงพอที่จะแสดงอาการของสารที่ สะสมในร่างกายแล้ว

๑๘. การแก้ไขข้อความในมาตรา ๗๙ เกี่ยวกับการให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียก ค่าสินไหมทดแทน

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้รับข้อเสนอจากคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครอง ผู้บริโภคภาคประชาชน ให้แก้ไขข้อความในมาตรา ๗๙ จากเดิม “ให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหม ทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้” เป็น “ให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อ ความเสียหายของรัฐดังกล่าวจากผู้ประกอบการที่ได้ประโยชน์จากการดำเนินการทางการค้าของสารเคมีนั้นได้”

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

มีข้อคิดเห็นจากที่ประชุมฯ ว่าแม้การแก้ไขดังกล่าวทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น แต่ยังไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขข้อความดังกล่าวตามข้อเสนอ เนื่องจากโดยทั่วไปกรณีที่เกิดความเสียหายต้องมีการฟ้องร้องผู้กระทำผิดอยู่แล้ว

๑๙. บทลงโทษกรณีลักลอบนำเข้า ผลิต นำผ่าน

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้รับข้อคิดเห็นจากผู้แทนภาคเอกชนว่าบทลงโทษตามมาตรา ๘๐ ค่อนข้างรุนแรง (เป็นบทลงโทษว่าด้วยผู้ใดลักลอบนำเข้า ผลิต นำผ่าน โดยไม่มาลงทะเบียนผู้ประกอบการและสารเคมี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ)

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

ที่ประชุมฯ มีข้อคิดเห็นว่าบทลงโทษตามมาตรา ๘๐ ไม่ถือว่ารุนแรง แม้กำหนดเพดานค่าปรับไว้สูง แต่เมื่อเกิดคดีขึ้นในทางปฏิบัติจะต้องพิจารณาสัดส่วนความรับผิดชอบตามความเสียหายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ที่ผ่านมามีตัวอย่างการเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเสียหายคิดเป็นมูลค่าสูงมาก ดังนั้นโทษปรับที่ระบุในกฎหมายที่มีอยู่เดิมอาจไม่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอีกต่อไป

๒๐. การต่อใบอนุญาต

นางยุวรี อินนา เสนอให้ตัดมาตรา ๘๕ ออกไป (เกี่ยวกับการสูญหาย ลบเลือน ชำรุดของใบอนุญาต) เนื่องจากไม่ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ยังได้รับข้อคิดเห็นจากผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจวัตถุอันตรายที่เสนอให้แก้ไขมาตรา ๘๔ ให้มีเพียงโทษปรับอย่างเดียว ไม่ให้มีโทษจำคุก

ที่ประชุมฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

ที่ประชุมฯ เห็นชอบให้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอ และมีข้อสังเกตเพิ่มเติมจากที่ประชุมฯ ว่า บางข้อความในมาตรา ๘๔ ที่กล่าวว่า “ผู้ใดดำเนินกิจการเกี่ยวกับสารเคมีภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วต้องระวางโทษปรับเป็นรายวัน...” และ ข้อความในมาตรา ๘๔ วรรคสอง ที่กล่าวว่า “กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว...” อาจทำให้สับสน เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วหากผู้ประกอบการดำเนินการหลังใบอนุญาตสิ้นอายุจะเปรียบเสมือนไม่มีใบอนุญาต และหากใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วจะไม่ให้ยื่นต่ออายุแต่ต้องยื่นขอใบอนุญาตใหม่ ทั้งนี้ ประธานฯ มีความเห็นว่าโดยทั่วไปผู้ที่อยู่ระหว่างการยื่นคำขอต่อใบอนุญาตยังสามารถดำเนินการต่อได้ แต่การไม่ยื่นคำขอต่ออายุถือว่าการส่อเจตนาที่จะกระทำผิด ทั้งนี้ นางยุวรี อินนา แจ้งว่าจะขอนำข้อคิดเห็นที่ได้รับจากที่ประชุมฯ ไปปรับแก้ไขมาตรา ๘๔ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๒๑. การเพิ่มเติมมาตราเกี่ยวกับการเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำผิดซ้ำ

นางยุวรี อินนา นำเสนอว่าได้เพิ่มเติมมาตรา ๙๔/๑ (เกี่ยวกับผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง ถ้าได้กระทำความผิดซ้ำอีก ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษสำหรับความผิดนั้น) ตามข้อเสนอที่ได้รับจากผู้แทนมูลนิธิบูรณะนิเวศที่ให้นำความในมาตรา ๘๗/๑ ของ พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาประยุกต์ใช้

๒๒. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

๑. มีข้อสังเกตจากผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ต่อมาตรา ๕๖ ว่าอาจทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ในกรณีที่ผู้ผลิตติดฉลากสินค้าผิดและส่งออกไปยังผู้รับปลายทาง ต่อมามีการส่งคืนสินค้าจากผู้รับกลับมาให้ผู้ผลิตทำการเปลี่ยนฉลากใหม่ที่ถูกต้องนั้น จะทำให้เข้าได้กับนิยามคำว่า “สารเคมี

